

iværksat, uden at der tilsyneladende viste sig paa Erværelsen af mere specielle Instruktioner grundede Vanskeligheder. Men uden et mere indgaaende Kendskab til de lokale Betingelser, end Udvalget besidder, skønner det, at ingen paalidelige Slutninger med Hensyn til de skotske Burghs kunne uddrages af Eksperimentet i New York, skønt dette ganske vist afviser den Tanke, at en Vurdering af Jord, bortset fra Bygninger, ikke er gørlig. I Staden New York er Sagen bleven udført. Det maa imidlertid bemærkes, at ingen Skattefordeling hidtil er bleven iværksat der med Hensyn til den aarlige Vurdering af Jord bortset fra Forbedringerne derpaa. Siden 1885 er i South Australia uforbedret Jord bleven vurderet og en Skattefordeling iværksat paa Grundlag af denne Vurdering. Men Afgiften, der fra Tid til anden har varieret i Størrelse, er bleven opkrævet til Stats- og ikke til municipale Formaal. Siden 1893 have Municipaliteter været bemyndigede til at antage den uforbedrede Værdi af Jord som Grundlag for lokal Beskatning; men ingen Korporation har hidtil benyttet sig af Bemyndigelsen. De Vanskeligheder, der frembød sig i Begyndelsen ved at opstille den ny Norm, ere nøjagtig beskrevne i Skattekommissærens Beretning af 28. Oktober 1885. Vurderingen af Jord bortset fra Forbedringerne derpaa har virkelig været foretagen og med ingen yderligere Anvisning til Vurderingsmanden end den at udfinde „den virkelige Værdi af Jorden minus Værdien af alle Forbedringer paa vedkommende Jord, dersom saadanne forefindes“, eller kort sagt det Beløb, for hvilket Jorden kunde sælges uden synlige Forbedringer. I New South Wales har der for omtrent ti Aar siden været afholdt en Vurdering af Jord bortset fra Forbedringer, og denne er bleven valgt som Norm for en Statsskat paa 1 d. af Pundet Sterl. Men denne Vurdering har man ikke hidtil benyttet sig af som Norm for Municipalskat. Ved Lovgivning er der for ganske nylig truffet Bestemmelse om en municipal Jordskat paa Grundlag af Jordværdier; men Virkningen heraf vil foreløbig ikke være kendt. I New Zealand er siden 1893 Værdien af Jord med Udelukkelse af Forbedringer bleven antagen som Norm for en Statsskat. Og i 1896 bleve Municipaliteter bemyndigede til at antage denne Norm til Lokalbeskatning, dersom en Majoritet af Skatteyderne i en til dette Formaal udfærdiget Navnefortegnelse udtalte sig til Gunst for dens Antagelse. I Løbet af de følgende ti Aar efter Forordningens Vedtagelse udsendes der 75 Navnelister i det Øjemed at antage Systemet for Beskatning af den uforbedrede Værdi. I 63 Tilfælde gik Forslaget igennem; i 12 Tilfælde blev det forkastet. Der er 113 Burghs i New Zealand. Af disse betale 43 Skat af den „uforbedrede“ Værdi. Af de fire vigtigste Stæder i New Zealand, Auckland, Wellington, Christchurch og Dunedin betale to, Christchurch og Dunedin, Skat af uforbedret Værdi. I intet Tilfælde, hvor Systemet af Beskatning af uforbedret Værdi er gaaet igennem, ere Skatteyderne nogen Sinde vendte tilbage til det tidligere System, og den Slutning, som Skattekommissæren er kommen til som Resultatet af personlig Iagttagelse og Forespørgsler, er den, at Undtagelsen af alle Forbedringer ved Skatthenormens Fastsættelse i stor Udstrækning har bidraget til Koloniens solide Velfærd. Vurderingen af Jord, bortset fra Bygningerne, er bleven iværksat og tilsyneladende uden alvorlig Vanskelighed. Heller ikke har man givet Vurderingsmanden en mere detailleret Vejledning end denne: at fastsætte efter bedste Evne den Pris, som Ejeren vilde faa for sit Land, uden Forbedring, „hvis det blev udbudt til Salg paa saadanne rimelige Betingelser, som en bona fide Sælger kunde ventes at forlange“. Saa vidt altsaa, som Oplysningen om Antagelsen af denne ny Beskatningsnorm i Kolonierne strækker sig, synes der godtgjort, at det kan lade sig udføre at opstille denne Norm, at der ikke trænges til mere indgaaende Anvisninger ved Vurderingen, end dette Lovforslag indeholder, og at overalt, hvor den ny Norm er bleven antagen, denne aldrig har vist sig utilfredsstillende.

Udvalget skal nu skride til at sammendrage de Slutninger, det er kommet til. Det holder for, at den ny Beskatningsnorm, baseret paa den aarlige Værdi af Jord, bortset fra Bygningerne og Forbedringerne paa samme, er sund og vilde vise sig at være fordelagtig; at det er gørligt at opstille den ved at vurdere Værdien af Jord, bortset fra Bygninger; at der ved Vurderingens Foretagelse bør tages Hensyn til alle Servitutter, som retsgyldig ere paalagte Jorden, samt til nylige Bekostninger ved at gøre denne egnet til Benyttelse; at Undtagelser af den Art, som foreslaaede i Lovforslagets Afsnit 6, ere passende, men at der til disse Undtagelser bør føjes Jernbaner, Kanaler, Dokker, Moler og Havne; at, for saa vidt som baade Brugere og